

Село без місяця

Михайль Семенко

Я не люблю села без місяця.
Зимою ночі пусті й страшні.
В кімнаті нудно. Я не знаходжу собі місця.
Бачу якісь потвори уві сні.

Почуваю, що ця запльована річ —
Місяць глухий і обезділений —
Зосередковує всі благання в безтілну ніч.
І коли зрештою з'являється — видається такий заспокоюючий і помпезний.
Гарно — так приблизно годині о 9-й вечора —
На долину вийти, пройтись по стежках саду.
Можеш уявити, що ходиш по схилах гренландського глетчера,
Коли сріблить і ілюзить предмети небесна лампада.